

PROBLEMFISK FINDES IKKE ! Af Jan Lyngdorf.

Alle har en mening om det, mange er meget kloge på området, de dygtige ved nøjagtig, hvordan problemet løses, men de beholder det helst for sig selv.

Hvad er det nu ham Lyngdorf skal brokker sig over ? - Ja, godda', jeg hedder Jan Lyngdorf, Og nu vil jeg gerne give mit lille besyv med. Det er selvfølgelig om: - Opføringen af Diskusfiskens unger !

For dem, der endelig har fundet deres anden ægte kærlighed, (den første er jo konen) som det er, at holde Diskusfisk. Er der jo nok ingen større fornøjelse, end at få et par Diskusfisk til at matche sammen, få dem til, at lægge æg og derefter se dem forsigtigt passe deres unger.

Så kommer det, der desværre mange sker. For er der noget værre og mere skuffende, end det, at det er umuligt at få holdt ungerne i live, endsige få dem til at vokse op i fuld størrelse.

Jeg håber, at når I har læst mit indlæg, at så vil I blive i stand til, at bevare disse små juveler.

Samt, iagttage ungerne gro op til sunde farveprægtige voksne og senere yngledygtige forældrefisk ud i fremtiden. Husk på, bare det, at få et par Diskusfisk til at accepterer hinanden og senere, at få dem til, at lægge æg. Samt, at få dem til at passe deres unger, kun kan lykkes, hvis - **DU** -, giver dem god kærlig pleje og jeg kan allerede nu love dig, at det er et rigtigt hårdt arbejde. I vil ofte opdage, når I er ude hos folk, der holder

Diskusfisk. Ofte er det jo mest er mænd, der har med Diskus at gøre, ja så er deres koner tit en lille smule jaloux på fiskene. Samt, at I ofte vil høre dem siger, at hvis de bare fik halv så megen opmærksomhed som fiskene.

- Ja, så kunne de igen være lykkelige.

Der er Diskusholdere, der aldrig når så vidt, som til at få unger af deres "Akvariefiskenes Konge".

Så, for ligesom at komme videre, vil jeg gå ud fra, at I er nået så langt, at I har fået unger og at disse nu går og patter på forældrene. Og her kommer så et lille sidespring. For til dags dato, er der endnu ingen, der har set forældre Diskusfisk ude i naturen, hvor ungerne går og rasper sekret på forældrene. Når æggene klækker, bliver ungerne spyttet ind imellem sivene på lavt vand, hvor de så må hænge ved hjælp af deres klæbetråd, til de har opbrugt deres blommesæk. Først da visner klæbetråden og de kan svømme frit.

Herefter går de så i gang med, at raspe af al den proteininfusoriebelægning, der sidder på sivene, og den vokser de hurtigt af. Skulle I få mulighed for, at få taget et billede af en Diskusunge direkte forfra med åben mund.

Så prøv at få det forstørret op, så vil I nok få et chok, deres tænder er meget lig et tandsæt på en piratfisk.

Så det er måske derfor, at forældrefiskene hurtigt gendanner det slimsekret, der jo også består af protein stoffer.

Således, at det ikke går ud over forældrefiskenes beskyttende slimlag. For ungerne er jo programmeret til at gnave på alt, for at få mad. Jo, det er gode forældre, disse Diskus, de ofrer sig.

- Men altså, I har nu fået ungerne frit svømmende. Og er nået dertil, hvor det er nødvendigt, at få flytte ungerne over i et større opvækst akvarium. Nu vil jeg så prøve, at hjælpe jer, så I ikke får et kæmpe tab af unger, som det så ofte sker.

Det er meget vigtigt, at I så tidlig som mulig, begynder at fodre ungerne med ny udklægede artemia.

Husk, at efter en halv time, - **bør** -, ikke spist foder fjernes.

Undertiden kan det hænde, at forældrefiskene bliver irriteret over alle de små artemia, der kan svømme ind i deres gæller, hvis dette er tilfældet, kan det være en god ide, lige at komme noget varmt vand over artemiaerne,

To smukke Diskusfisk som vi mennesker har lavet om.

inden der fodres med dem. Dette vil så dræbe artemiaerne, men det gå ikke ud over foderværdien. Når I så, er sikker på, at de har ædt artemia i en uges tid, det vil sige, at ungerne nu er ca. 2 uger gamle. Så er det på tide, at lade dem komme over i deres store opvækst akvarium. Her vil jeg nok sige, at et akvarium på mindst 200 liter er at foretrække. Heri anbringes en 10 cm. tyk blå skumgummi svamp, der fylder hele enderuden (køb den dyre, den er uden fenol rester), og så bruger I enten lufrørssystem, eller en lille cirkulationspumpe til at drive filtret. Som bundlag kan bruges 2 liter meget fint cichlidesand. Således, at ungerne har noget at rense deres gæller med. Tag nu ca. halvdelen af vandet fra det akvarium som unger og forældrefiskene gik i og kom det over i opvækst akvariet, der efter 50 liter fra dit reservoir af lageret vand og resten 50 liter, frisk fra vandhanen og lad det hele kører i 3-4 dage. Når det så er tid til at flytte ungerne, så fang dem forsigtigt over i en beholder (pose) med lidt vand fra forældre akvariet. Har I mange unger så mange beholdere, og sæt disse over i opvækst akvariet. Over en 2 timers periode blander I nu vand fra opvækst akvariet og op i beholderen. - Husk, lad lyset være slukket over akvariet. Således, så ungerne ikke får et lyschok. Når ungerne så er sluppet ned i deres nye hjem, kommer den hårde del af arbejdet med, at blive ved med, at få dem til at være sunde og spise godt. Der er nogle få ting, der her skal tages hensyn til. Det vigtigste er, at undgå ophobninger af nitrit, nitrat og ammonium, det bedste I kan gøre er vandskifte og vandskifte, I kan roligt skifte 50 %, hver dag til ungerne har fået en størrelse på omkring 6-8 cm. og filtreringen er også vigtig.

Nu om stunder kan vi også fremavle Diskusfisk, der er kamufleret, således, at de bedre kan gemme sig i plantetykningerne.

Men, der er også andre ting, der kan dræbe de nyflyttede unger fra den første dag. - Når I fodre med nyudklæggede artemia vil man altid kunne være uheldig og komme til at indfører skimmelbakterier fra disse ind i opvækst akvariet. Disse kan forårsage mystiske massedødsfald blandt Diskusungerne. Jo hurtigere man opdager disse skimmelbakterier, jo hurtigere kan man undgå, at miste sine Diskusunger. Så snart man opdager, at ungerne begynder at opfører sig lidt anderledes, - de vil ikke æde med den samme lyst, de begynder at blive hulmavet, eller hele flokken står i en stor gruppe og ligesom står og snapper efter luft. - Når I opdager at ungerne opfører sig sådan, er det ved at være for sent.

Har I mulighed for, at få fat i et mikroskop og da lægger en vanddråbe fra akvariet under, vil I se, at det vrimler med små kravl, blandt andet nogle små vattotter, det er de før omtalte skimmelbakterier, der nu har givet Jer problemer.

Ved en ekstra kontrol på ungerne, vil I nok opdage, at deres finner er klappet sammen og ungerne er blevet meget mørke. Hvor imod raske unger har rejste finner.

Skimmelbakterierne lever af de døde rådne artemia, men de angriber også ungerne slimlag og deres gæller. Således, at ungerne til sidst bliver kvalt. Hvordan kan dette så forebygges?

- Ja, der er to måder. Ungerne kan flyttes over i et andet opvækst akvarium, men det skal gå stærkt, hvorefter det gamle så kan desinficeres.

Men det vil næsten altid være for sent. Så det bedste og letteste er jo selvfølgelig, at forhindre at skimmel-svampene opstår.

Det gøres lettest med en lille anelse kaliumpermanganat, der tilsættes akvarievandet, herefter vil skimmel-svampen ikke længere kunne leve i akvariet.

- Husk det er meget små mængder, vi her taler om, kun lige så meget kaliumpermanganat, at det lige farver vandet svagt lyserødt, (det der svare til svovlet på en tændstik), husk det er altid letter at tilsætte lidt mere, end det er at fjerne noget, hvis I har kommet for meget i.

Jeg har prøvet med andre midler, men ikke med gode resultater. Formalin er for farligt, antibiotika virker for lidt, det samme gør sig gældende med, methylenblåt og euflavin.

Så brugt rigtig, er kaliumpermanganat uden bivirkninger over for ungeres helbred og gro vilje.

En anden grund til, at ungerne ikke har det så godt, er som reglen pH'en. - Man skal helst holde den nær de 5,8 og i hvert tilfælde ikke over 7,0. - Hårdheden skal være så lav som mulig.

Har man mulighed for, at bruge omvendt osmose vand, er det en stor hjælp.

En anden god hjælp er også, at lade sit akvarievand løbe langsomt igennem en si, der er fyldt med sphagnum, når det skal i akvariet. - Og så siger det nok sig selv, at jo før man kan vænne sine Diskusunger fra kun at æde artemia jo bedre, men til stadighed, det vigtigste er vandskifte, således, at affaldsstofferne hele tiden er så fortyndet som overhoved mulig.

Men så flotte kan de naturfarvede Diskusfisk også være.

Dette oplæg kan selvfølgelig også bruges ved andre fiskeopdræt.

Det var så lidt fra mig, brug det hvis I tør.

Bedste hilsner fra, **Jan Lyngdorf.**